

พรพนว นุญประเสริฐผล¹ สุดากาญจน์ บัณฑิต²
วารินทร์ แก้วอุไร³ อมรรัตน์ วัฒนาร⁴

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

THE DEVELOPMENT OF AN ENGLISH LANGUAGE INSTRUCTIONAL MODEL
BASED ON EXPERIENTIAL LEARNING FOR HIGHER VOCATIONAL
DIPLOMA STUDENTS

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร จำนวน 57 คน ประกอบด้วย นักศึกษาผู้เรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 โดยเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 26 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 31 คน ดำเนินการตามระเบียบวิธีและพัฒนา 4 ขั้นตอน พบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่องการทักทาย การแนะนำ ครอบครัว การโทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การศึกษาอาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง และงานและการสัมภาษณ์ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา คุณลักษณะผู้เรียนควรมีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการคิดไตร่ตรอง รู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเอง และกระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนควรประกอบด้วย

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

² ดร., ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

³ รองศาสตราจารย์ ดร., หัวหน้าภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

⁴ ดร., รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

ประสบการณ์ตามสภาพจริง การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนคิด การสร้างองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ การวัดผลและประเมินผล การทบทวน และการได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อันประกอบด้วย หลักการซึ่งมีหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดไตร่ตรอง รู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเอง และได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน สาระและกระบวนการที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริง ด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องการตกทาย การแนะนำ ครอบครัว การโทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การศึกษา อาหาร และเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง และงานและการสัมภาษณ์ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม และประเพณีของเจ้าของภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามวงจรการเรียนรู้ของคอล์บ (Kolb, 1984) ประยุกต์ใช้เป็น 7 ขั้นตอนได้แก่ ประสบการณ์ตามสภาพจริง การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนคิด การสร้างองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ การวัดผลและประเมินผล และ การทบทวน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมรูปแบบที่พัฒนาขึ้น พบว่า รูปแบบที่พัฒนา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.49$) และเมื่อนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน พบว่า มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์คือ มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 76.51/75.23$

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาสูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$)

คำสำคัญ : 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ 3. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

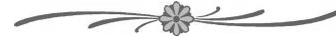
This research was to develop an English language instructional model based on Experiential Learning for enhancing higher vocational diploma students' communicative ability. The target group from Phichit technical college consisted of 57 students: 26 students as an experimental group and 31 students as a controlled group. The research procedure comprised 4 steps of research and development processes. The results of research were as follows:

1. The basic data study showed that the instructional model focused on English language ability for communication in real daily life situations of Greetings, Introducing, Telling about family, Telephoning, Taking a message, Traveling, Changing seasons, Education, Food and beverage, Leisure activities, Jobs and interview to native speakers' society ,culture and custom; students' concern with inspiration, reflection, self learning and active experimentation; and 7 steps of activities used in the lesson plan were: 1) Real experience 2) Practice 3) Reflection 4) Conceptualization 5) Application 6) Evaluation 7) Review.

2. The experts agreed to the quality of the developed model and supplementary materials which focused on English language ability for communication in real daily life situations of Greetings, Introducing, Telling about family, Telephoning, Taking a message, Traveling, Changing seasons, Education, Food and beverage, Leisure activities, Jobs and interview to native speakers' society ,culture and custom; students' characteristics of motivation, reflection, learning how to learn and active experimentation; and 7 steps of activities used in the lesson plan were: 1) Real experience 2) Practice 3) Reflection 4) Conceptualization 5) Application 6) Evaluation 7) Review in high level, and the efficiency from 22 pilot students was $E1/E2 = 76.51/75.23$

3. An implementation showed that the average scores of the students' communicative ability in the experimental group after learning through the developed model was significantly higher than students' communicative ability in the controlled group at .01 level of significance.

พรพรรณ บุญประเสริฐผล และคณะ

4. The students had a high level of satisfaction towards the instructional model for enhancing higher vocational diploma students' communicative ability.

Key words : 1. Communicative ability 2. Experiential learning 3. English language instructional model

ความเป็นมาของปัญหา

เนื่องจากสังคมโลกในยุคปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร การแข่งขันในเวทีโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างรวดเร็วในทุกภูมิภาคของโลกทำให้ชุมชนต่างชาติต่างภาษาสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึง และผู้คนมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นานาชาติต่างยอมรับและนำมาใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นการเรียนรู้เพื่อการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้และความมั่นคงในหน้าที่การงานด้วยนอกเหนือจากความชำนาญทางวิชาชีพของตน ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นมาก ในขณะที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ แต่ผู้เรียนสายอาชีพศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีปัญหาในเรื่องการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในงานอาชีพและมีความสามารถ ด้านทักษะบูรณาการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำมาก สาเหตุหลักนอกจากผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ชีวิตประจำวันจริง อีกส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการขาดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของคอลลีบ (Kolb, 1984) ที่เป็นวงจรการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง que เริ่มจาก “ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม” ไปสู่การ “สังเกตที่มีการสะท้อนคิด” ไปจนถึงขั้น “การสรุปเป็นความคิดรวบยอด” และ “การทดลองในสถานการณ์ใหม่” ที่เกิดเป็นวงจรต่อเนื่องแบบบันไดเวียน

จากสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่สอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในแง่ของการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตามสภาพจริง ฝึกปฏิบัติ สะท้อนคิด สร้างองค์ความรู้ ประยุกต์ใช้ และ วัดผลและประเมินผลที่พัฒนาการทางภาษา นอกเหนือจากการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อันประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญจำเป็น ได้แก่ หลักการซึ่งมีหลัก
สำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จะต้อง
พัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้ดี สาระและกระบวนการที่เป็นความสามารถในการ
สื่อสารภาษาอังกฤษตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้
ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ ตามวงจรการเรียนรู้ของ
คอลลีบ (Kolb, 1984) ขึ้นมา

คำถามในการวิจัย

1. องค์ความรู้ที่สำคัญจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบ
เน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ควรมีลักษณะอย่างไร
2. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีคุณภาพควรมีลักษณะเป็นอย่างไร
3. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่พัฒนาขึ้น จะช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาได้หรือไม่ อย่างไร
4. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้น
ประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และวัตถุประสงค์เฉพาะคือ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้
แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้น
ประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามเกณฑ์ 75/75

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

3. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน-หลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนา

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน-หลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มควบคุมนักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ

3.3 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองกับนักศึกษากลุ่มควบคุม

4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

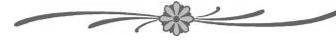
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการไปตามลักษณะของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนตามจุดประสงค์การวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากบุคคล เอกสาร ผลงานวิจัย รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนถึงการสัมภาษณ์ครูและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 2 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนวัดดงกลาง วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร จังหวัดพิจิตร รวมจำนวน 5 คน วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 คน โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม และ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 คน รวมจำนวน 10 คน เกี่ยวกับองค์ความรู้ที่สำคัญจำเป็น ได้แก่ หลักการซึ่งมีหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนมีความ

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

พร้อมที่จะเรียนรู้ได้ดี สาระและกระบวนการที่เป็นความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามมารยาท สังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามวงจรการเรียนรู้ของคอล์บ (Kolb, 1984) ในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และสรุปอุปนิสัย แล้วนำมาสรุปผล

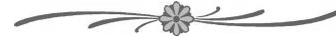
ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามเกณฑ์ 75/75 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบ

2.2 ยกร่างรูปแบบการสอน โดยการนำแนวคิดและข้อสรุปจากขั้นที่ 1 มาพิจารณาสร้างกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบ โดยกำหนดให้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มี 6 องค์ประกอบคือ ด้านหลักการซึ่งมีหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการคิดไตร่ตรอง รู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเอง และได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน ด้านสาระและกระบวนการที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่องการตกทาย การแนะนำ ครอบครัว การโทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง และ งานและการสัมภาษณ์ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม และ ประเพณีของเจ้าของภาษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามวงจรเรียนรู้ของคอล์บ (Kolb, 1984) ที่ประยุกต์ใช้เป็น 7 ขั้นตอนได้แก่ ประสบการณ์ตามสภาพจริง ฝึกปฏิบัติ สะท้อนคิด สร้างองค์ความรู้ ประยุกต์ใช้ วัดผลและประเมินผล และ ทบทวน นอกเหนือจากด้านวัตถุประสงค์ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และ ด้านการวัดและประเมินผล

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

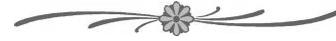

2.3 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการสอน คือ แผนการสอน อันเป็นเอกสารที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ใช้เวลา 54 ชั่วโมง โดยมีรูปแบบเหมือนกันดังนี้ คือ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้เป็นเรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบันทึกหลังการสอนรวมถึงบทบาทสมมติสนทนาที่ใช้ในสถานการณ์จำลองในวิดีโอทัศน์และสภาพจริง ไปงานแบบฝึกหัด แบบทดสอบ และเกมพร้อมเฉลย เป็นการเตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อให้ผู้นำรูปแบบการสอนไปใช้สามารถทำความเข้าใจในองค์ประกอบและรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบได้ เมื่อนำรูปแบบการสอนไปใช้ในสถานการณ์จริง

2.4 ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็น \bar{X} ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป (รัตนะ บัวพันธ์, 2544, หน้า 45) และตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัด แล้วนำแบบวัดระหว่าง-หลังสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษา สขอ.1 จำนวน 31 คน เพื่อหาค่าดัชนีความยาก (P) ของแบบทดสอบ ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตรของ Brennan Index ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการของโลเวต (Lovett) ของแบบวัด และทดลองใช้แบบวัดความสามารถระหว่างและหลังสอนกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กับผู้เรียนห้อง สบช.1/2 จำนวน 31 คน ที่คละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 75/75$ แล้วผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และบันทึกการเรียนรู้ที่ผ่านการนำไปใช้กับผู้เรียนห้อง สบช.1/2 ผู้อาสาสมัครไปทดลองใช้กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.5 ทดลองนำร่องรูปแบบเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ โดยนำรูปแบบการสอน ที่เป็นเอกสารประกอบรูปแบบคือ แผนการสอน 6 หน่วยการเรียนรู้คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การทักทาย การแนะนำ และการบอกกล่าวเกี่ยวกับครอบครัว หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การโทรศัพท์และการบันทึกข้อความ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การเดินทางและฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กิจกรรมยามว่าง และหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 งานและการสัมภาษณ์ ที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบไปทดลองใช้ในสถานการณ์จำลองกับ

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

นักศึกษาสาขาช่างยนต์ ห้อง สชย.1 ม.6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ผู้เรียนรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ณ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ทุกวันพุธ ระหว่างเวลา 16.00-19.00 น. รวม 18 สัปดาห์ เป็นเวลา 54 ชั่วโมง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบตามเกณฑ์ ผลการทดลองนำร่องพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

2.6 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนและเอกสารรูปแบบ และจัดทำรูปแบบการสอนและเอกสารรูปแบบฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้คือนำแผนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ประเภทวิชาบริหารธุรกิจที่เรียนรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลอง (สชข.1 ม.6) จำนวน 26 คน (ห้องสชข.1ม.6) ออกกลางคืนเนื่องจากย้ายที่เรียนและได้งานทำ 5 คน) ทุกวันจันทร์ ระหว่างเวลา 15.00-17.00 น. วันอังคาร ระหว่างเวลา 13.00-14.00 น. และกลุ่มควบคุม (สทต.1ม.6) จำนวน 31 คน ทุกวันอังคาร ระหว่างเวลา 14.00-15.00 น. วันพุธ ระหว่างเวลา 15.00-17.00 น. โดยทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานการศึกษาเป็นนักศึกษาที่จบ ม.6 มีผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อระดับปวส. 1 และจำนวนนักศึกษาใกล้เคียงกัน เพื่อดูว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนา ช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงกว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบปกติหรือไม่ชั้นสูง ดังนี้คือ

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน-หลังการทดลองของนักศึกษา กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนา

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน-หลังการทดลองของของ นักศึกษากลุ่มควบคุมนักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ

3.3 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองกับนักศึกษากลุ่มควบคุม

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต โดยหลังจากทดลองใช้รูปแบบ ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ และนำแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้องค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา คุณลักษณะผู้เรียน และกระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน ดังนี้

องค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา ได้แก่ เรื่องการทักทาย การแนะนำ การขอบคุณ การโทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง และงานและการสัมภาษณ์

คุณลักษณะผู้เรียน ได้แก่ มีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดไตร่ตรอง รู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเอง และได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน

กระบวนการจัดเรียนรู้ มี 7 ขั้นตอน ดังรายละเอียดและภาพคือ

1) ขั้นประสบการณ์ตามสภาพจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสนใจ ตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิม และให้ผู้เรียนทราบรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ทั้งนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการใช้ประสบการณ์ตามสภาพจริงตามหน่วยการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ คือ

1.1) ตรวจสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อรู้พื้นฐานผู้เรียน

1.2) ขยายขอบเขตของความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ

1.2.1) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมที่ให้ผู้เรียนประสบการณ์ด้วยสื่อที่เหมาะสมและหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ ที่เริ่มผ่านวงจร

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

การเรียนรู้ด้วยการนำผู้เข้าสู่บทเรียนตามหน่วยการเรียนรู้นั้นๆ ด้วยการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
ใช้บทสนทนา ตัวอย่าง วิดีทัศน์ และตัวอย่างสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้อง

2) ขั้นฝึกปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลและเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนฝึกปฏิบัติ แสดง
ความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ ตามสภาพจริงเอง มีองค์ประกอบคือ

2.1) ครูให้ผู้เรียนจับคู่/จัดกลุ่มโดยให้นั่งหันหน้าเข้าหากัน ฝึกสนทนาการบอกกล่าวเกี่ยวกับ
ครอบครัว สลับกันไปมาตามแผนใบสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

2.2) ครูเปิดวิดีโอวีทัศน์ Magic English 1-2, The Sound of Music, TAFE เพื่อให้ผู้เรียนทั้งห้อง
ได้พูดพร้อมนำเสนอคำศัพท์/คำ สำนวนสำคัญ ร้องเพลงคู่ Do Re Me ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้
ตามวิดีโอวีทัศน์ ที่มีครูเป็นผู้เปิดโอกาสและแนะนำ

3) ขั้นสะท้อนคิด มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิดและอภิปรายร่วมกันในสิ่งที่ประสบ
มา ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม หรือเกิดขึ้นในสถานการณ์การเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบดังนี้ คือการให้ผู้เรียนทำ
การสังเกต/คาดเดา/ฝึกการถาม/ตอบงานที่ให้อ่านและนอกเวลา และทำงานที่ได้รับมอบหมายได้เอง

4) ขั้นสร้างองค์ความรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมี
องค์ประกอบดังนี้ คือ การให้ผู้เรียนจับคู่-จัดกลุ่มสนทนาสลับไปมาทำเอง ทำใบงานด้วยตนเอง และบอก
คำศัพท์/สำนวนและร้องเพลงสั้นๆ เดี่ยวจาก Magic English ได้ด้วยตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่
ศึกษาเพิ่มเติมจากวิดีโอวีทัศน์ ที่ประสบมา หรือเกิดขึ้นในสถานการณ์การเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้
ได้เอง

5) ขั้นประยุกต์ใช้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ในขั้นฝึกปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ใน
สถานการณ์ใหม่กับเพื่อนคนอื่น ๆ อันจะเป็นการช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดและการเรียนรู้กับผู้อื่น
ได้ด้วย

5.1) ให้ผู้เรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่มเล่นเกมคำศัพท์เหมือน/ตรงข้าม หรือได้ตอบตามสถานการณ์
ตามหน่วยการเรียนรู้

5.2) ให้แต่ละคนเขียนบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ นอกเหนือจากที่เรียนพร้อมจับคู่
ออกมานำเสนอการสนทนาอย่างน้อย 5 ประโยค โดยไม่ดูเอกสารใดๆ

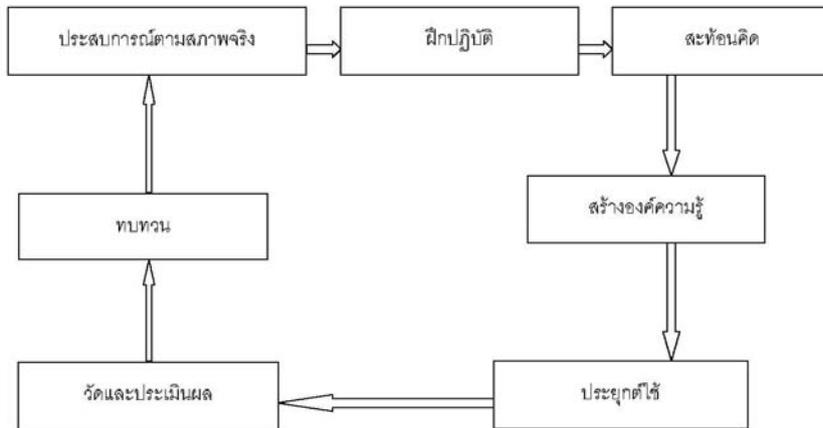
พรพรรณ บุญประเสริฐผล และคณะ

6) **ขั้นวัดและประเมินผล** มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อดูความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนนอกเหนือจากการวัดและประเมินผลหลังสอนเพื่อดูความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างเดียว โดยใช้การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียนประกอบกับการวัดผลและประเมินผลของผู้สอนจากทั้งที่ผู้สอนวัดทั้งข้อเขียนและภาคปฏิบัติ ครอบคลุมทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ทั้งจับฉลากเขียน อ่าน และสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในหน่วยการเรียนรู้ นั้นๆอย่างน้อย 5 ประโยค

7) **ขั้นทบทวน** มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนผลการทดลอง/ ประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อขยายขอบเขตของการเรียนรู้หรือปรับเปลี่ยนความคิด หลักการ/สมมติฐานต่างๆ ตามความเหมาะสม โดยให้ผู้เรียนได้นำเสนองาน ทำบันทึกการเรียนรู้ที่ได้ไปใช้ความสามารถทางภาษา จริงกับชาวต่างประเทศในการศึกษานอกสถานที่ และทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจหลังการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนา

ภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามเกณฑ์ 75/75

2.1 การสร้างรูปแบบการสอน

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

(1) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นคือ “รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง” มีองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้านคือ

ด้านหลักการ ได้แก่

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ช่วยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. รูปแบบการสอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยคุณลักษณะของผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาเพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้ดี ได้แก่ มีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การคิดไตร่ตรอง การรู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเอง และการได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน มีสาระและกระบวนการที่เป็นความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้อันประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามวงจรการเรียนรู้ของคอล์บ (Kolb, 1984)

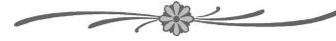
ด้านวัตถุประสงค์ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ด้านสาระและกระบวนการ ได้แก่ องค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่องการตกทาย การแนะนำ ครอบครัว การโทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง และงานและการสัมภาษณ์ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม และประเพณีของเจ้าของภาษา

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามวงจรการเรียนรู้ของคอล์บ (Kolb, 1984) มี 7 ขั้นตอนได้แก่ ประสบการณ์ตามสภาพจริง การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนคิด การสร้างองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ การวัดผลและประเมินผล และการทบทวน

ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้คือ สื่อที่เป็นประสบการณ์ตรง บทบาทสมมติตามบทสนทนา สถานการณ์จำลองจากวีดิทัศน์ ภาพยนตร์ เกมคำศัพท์เหมือน-ตรงข้ามและเกมคำศัพท์ได้ตอบ ใบงาน โทรศัพท์มือถือจริง แบบทดสอบ และการศึกษานอกสถานที่ ณ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

ด้านการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้น มุ่งตรวจสอบความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการและความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยใช้การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียนประกอบกับการวัดผลและประเมินผลของผู้สอน บันทึกการเรียนรู้ที่ได้ไป ใช้ความสามารถทางภาษาอังกฤษจริงกับชาวต่างประเทศอังกฤษจริงกับชาวต่างประเทศจริงใน การศึกษานอกสถานที่ และทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนที่ พัฒนา

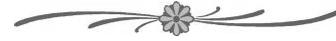
(2) เอกสารประกอบรูปแบบการสอนคือ แผนการสอน เป็นเอกสารที่เขียนขึ้นตามลำดับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้คือ 1. การ ทักทาย แนะนำ และการบอกกล่าวเกี่ยวกับครอบครัว 2. การโทรศัพท์และการบันทึกข้อความ 3. การ เดินทางและฤดูกาล 4. การ ศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม 5. กิจกรรมยามว่าง 6. งานและการสัมภาษณ์ ใช้เวลา 54 ชั่วโมง และมีลักษณะเหมือนกันดังนี้ คือ ชื่อ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้เป็นเรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และ บันทึกหลังการสอนรวมถึงบทสนทนาที่ใช้ในการสอน ใบงาน แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และเกมพร้อม เฉลย

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนา โดย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้วยการหาค่าความเหมาะสมของรูปแบบ กำหนดเกณฑ์ยอมรับที่ค่าคะแนน เฉลี่ย (\bar{x}) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป (รัตนะ บัวสนธ์, 2544, หน้า 45) ได้รูปแบบการสอนที่มีที่ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.49$) มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

(1) ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน มีประเด็นการประเมิน จำนวน 23 ประเด็น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ประเด็นที่ 1.2 แสดง ให้เห็นจุดเน้นและความชัดเจน จากด้านความเป็นมาและความสำคัญ หลักการ แนวคิดของรูปแบบ มี ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.80$)

(2) ผลการประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอน มีประเด็นการประเมิน จำนวน 18 ประเด็น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ประเด็นที่ 1.3 จุดประสงค์มีความชัดเจนสามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวัง

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน จากด้านจุดประสงค์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$) และประเด็นที่ 5.1 การใช้วิธีวัดผลและประเมินผล จากด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดมาก ($\bar{X}=4.80$) และในส่วนปลายเปิด ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า รูปแบบการสอนและแผนการสอนนำไปปฏิบัติและประยุกต์ได้ และชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงภาคภาษาไทยเหมาะสมดี แต่ชื่อในภาคภาษาอังกฤษควรปรับเปลี่ยนเล็กน้อย เช่น ให้เพิ่ม language หลัง English คือ จากชื่อเรื่อง The Development of an English Instructional Model Based on Experiential Learning for Higher Vocational Education Level Students เป็น The Development of an English Language Instructional Model Based on Experiential Learning for Higher Vocational Diploma Students

2.3 ผลการหาค่าประสิทธิภาพจากการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนา ที่ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องทางเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และได้ทดลองใช้แบบสอบถามวัดความสามารถระหว่างและหลังสอนกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้อง สบข.1/2 จำนวน 22 คน คละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน ได้ประสิทธิภาพ = $79.05/76.74$ หลังจากได้หาค่าความสอดคล้องทางเนื้อหา (IOC) ค่าดัชนีความยาก (P) ของแบบทดสอบ ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตรของ Brennan Index กับ ห้อง สขอ.1 จำนวน 31คน ได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีการของโลเวต (Lovett) = .86 ตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ห้อง สขย.1 ม.6 จำนวน 22 คน ผู้เรียนรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ณ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ทุกวันพุธ ระหว่างเวลา 16.00-19.00 น. รวม 18 สัปดาห์ เป็นเวลา 54 ชั่วโมง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบตามเกณฑ์ ผลการทดลองนำร่องพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง โดยมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์คือ มีประสิทธิภาพ $E1/E2=76.51/75.23$

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนา จากการนำเอกสารประกอบรูปแบบคือ แผนการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจที่เรียนรายวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

ณ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร โดยการทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยการเลือกสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลอง (สบข.1 ม.6) จำนวน 26 คน (ห้อง สบข.1 ม.6 ออกกลางคืน 5 คน) และกลุ่มควบคุม (สทต.1 ม.6) จำนวน 31 คน เพื่อดูว่ารูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงกว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ แบบปกติหรือไม่ ปรากฏผลดังนี้

3.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของ นักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของ นักศึกษากลุ่มควบคุม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของ นักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่าหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 นักศึกษากลุ่มทดลองส่วนใหญ่กระตือรือร้น เข้าใจและสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้นมาก จาก บันทึกการเรียนรู้ของของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้ไปใช้ความสามารถทางภาษาจริงกับชาวต่างประเทศ ในการศึกษานอกสถานที่หลังการเรียนรู้ พบว่า 1) ประเด็นที่ได้จากเรียนรู้คือ ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม กระบวนการของรูปแบบการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ 2) สิ่ง que เรียนรู้ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ ได้คือ ได้มีความเข้าใจยิ่งขึ้นจากโอกาสที่ได้เรียนรู้ทักษะฟัง อ่าน พูด เขียนภาษาอังกฤษตามความเป็น จริง และได้คำศัพท์ใหม่ๆในการใช้ภาษาจริงกับชาวต่างประเทศจริง เช่น นอกเหนือจากคำว่า No เมื่อชาว ต่างประเทศไม่รังเกียจที่จะให้ความร่วมมือ โดยกล่าวตอบกลับว่า Of course not หรือ Why not หลังจาก นักศึกษาขออนุญาตด้วยการถามว่ารังเกียจที่จะใช้ภาษาด้วยหรือเปล่าหลังจากแนะนำตัวว่าเป็น นักศึกษา ผู้ได้รับมอบหมายงานจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และนอกเหนือจากคำ ว่า Don't move นักศึกษาบางคนพูด Stop เมื่อไม่ต้องการให้ทุกคนแยกย้ายไปไหนเพื่อต้องการถ่ายรูป ชาวต่างประเทศเข้าใจโดยใช้กล้องถ่ายรูปใหม่ ซึ่งสามารถสื่อสารตามบริบทเป็นที่เข้าใจได้ สิ่ง que เรียนรู้แล้ว ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยเข้าใจคือ ภาษาจากการฟังชาวต่างประเทศพูดกับชาวต่างประเทศด้วยตนเอง 3) บรรยากาศในการเรียนวันนี้ ผู้เรียนทุกคนมีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้นมาก

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

4) สิ่ง que ผู้เรียนส่วนใหญ่ประทับใจคือ ได้พบ รู้จักทักทายชาวต่างประเทศมากมายที่ยินดีใช้ภาษาอังกฤษกับพวกเขาในวันนี้อย่างเป็นกันเอง และได้ศึกษานอกสถานที่ตามแหล่งเรียนรู้ว่า แหล่งเรียนรู้เป็นวัดใหญ่สวยงาม ปลอดภัย มีสินค้ามากมายที่ราคาไม่แพง 5) ประเด็นอื่นที่ควรให้ผู้สอนทราบคือ ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศจริง มีภาคภูมิใจที่ตนเองสามารถใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศได้ ได้ร่วมทำงานกับเพื่อนในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษานอกสถานที่ ได้พบปะเพื่อนและผู้อื่นมากเพิ่มขึ้น และควรมีจัดการเรียนรู้ให้ไปใช้ความสามารถทางภาษาจริงกับชาวต่างประเทศในการศึกษานอกสถานที่แบบนีในวิชาภาษาอังกฤษอื่นด้วยทุกภาคเรียน

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.09$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านผลผลิต และด้านกระบวนการ

อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย 4 ประเด็น คือ 1) ด้านข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน 2) ด้านรูปแบบการสอน 3) ด้านการทดลองใช้รูปแบบการสอน 4) ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ดังรายละเอียดการอภิปรายคือ

1. ด้านข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ด้านข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่พัฒนาขึ้น มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1.1 ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่องการทักทาย การแนะนำ ครอบครัว การโทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

การศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง และงานและการสัมมนา ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา คุณลักษณะผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการคิดไตร่ตรอง รู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเอง และได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน และกระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนประกอบด้วย ประสบการณ์ตามสภาพจริง การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนคิด การสร้างองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ การวัดผลและประเมินผล การทบทวน ซึ่งพบผลการวิจัยในแนวทางคล้ายกับงานวิจัยของเคลลี (Kelly, 2007) ได้ทำการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์กับภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง พบว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ตามสถานการณ์ชีวิตจริงแล้วยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางปัญญาที่ให้ความสำคัญกับการคิด ไตร่ตรองอย่างวิพากษ์วิจารณ์ อันเป็นพัฒนาการพื้นฐานของแนวการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลสรุปของบรูคฟิลด์ (Brookfield, 1983) เรื่อง การเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ พบว่า ลักษณะของการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอันเป็นการเรียนรู้ตามอัธยาศัย อันเป็นการเรียนรู้จากการสะท้อนประสบการณ์ที่ได้รับ และคุณลักษณะผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการคิดไตร่ตรอง รู้จักเรียนรู้ด้วยตัวเอง และได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน สอดคล้องกับผลสรุปของทิสนา แวมมณี (2552, หน้า 44) เกี่ยวกับผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาการด้านทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะกระทำได้ ได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ และในรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม พบว่า ผู้เรียนสามารถสืบเสาะและแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองเกิดความใฝ่รู้และมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น และได้พัฒนาทักษะการสืบสวน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

2. **ด้านรูปแบบการสอน** ด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่พัฒนาขึ้น มีประเด็นในการอภิปรายดังนี้

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบสำคัญคือ หลักการ วัตถุประสงค์ สาระและกระบวนการ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและ

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

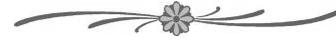
ประเมินผล และเมื่อนำไปตรวจสอบความเหมาะสม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับผลการวิจัยของวาริรัตน์ แก้วอุไร (2541) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับวิชาวิธีสอนทั่วไปแบบเน้นกรณีตัวอย่างเพื่อส่งเสริมความสามารถของนักศึกษาครูด้านการคิดวิเคราะห์แบบตอบได้ในศาสตร์ทางการสอน พบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผลที่พบดังกล่าวอาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการวางแผน ออกแบบ และสร้างรูปแบบการสอนขึ้นโดยมีกระบวนการและขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบ ตามวิธีการสร้างรูปแบบการสอน และเมื่อนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน พบว่า มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์คือ มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 76.51/75.23$ ซึ่งพบผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของเสกสรร สายสีสด (2544) เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับสถาบันราชภัฏ พบผลการหาประสิทธิภาพเว็บเพจบทเรียนผ่านอินเทอร์เน็ตรายวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ $E1/E2$ มีค่าเท่ากับ $84.44/82$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ระดับ $80/80$ และทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนา ได้ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้รูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนามีประสิทธิภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์

3. ด้านการทดลองใช้รูปแบบการสอน ด้านการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่พัฒนาขึ้น มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า

3.1 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังสอนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาสูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.001$ ซึ่งพบผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของผลการวิจัยของอารีรักษ์ มีแจ้ง (2547) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่า

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

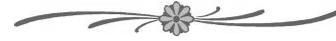

ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันแตกต่างกันในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการภายในกลุ่ม และบรรยากาศในการทำงาน ซึ่งผลที่พบเช่นนั้น อาจเนื่องมาจากรูปแบบที่พัฒนาเป็นแบบแผนหรือลักษณะของการทำงานด้านการสอนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยจัดทำขึ้นอย่างรอบคอบภายใต้แนวคิดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ตามแนวคิดของโคลบ (Kolb, 1984) ที่พบว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์เป็นกระบวนการที่มีลำดับและต่อเนื่องเป็นวัฏจักรเหมือนบันไดเวียนที่ไม่มีสิ้นสุด ทำให้นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนา มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังสอนสูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

3.2 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังสอนของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติสูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนสอน ซึ่งพบผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของวิฑูรย์ ชัตติยะมาน (2546) เรื่อง การนำเสนอปฏิบัติการทางเลือกของการเรียนการสอนตามสภาพจริงในวิชาหลักสูตรและการสอนทั่วไป สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ศึกษาและสังเคราะห์ทางเลือกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามสภาพจริง ปรากฏว่า นิสิตในกลุ่มควบคุมให้ความสนใจและมีส่วนร่วมกิจกรรมพอสมควร ไม่แตกต่างจากการเรียนการสอนนิสิตในกลุ่มทดลอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเคลลี (Kelly, 2007) ที่พบว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์นี้ใช้ในการสอนภาษาที่สอง เพราะการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ตามสถานการณ์ชีวิตจริง และทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารในแง่ที่เป็นการเรียนรู้ตามสถานการณ์ชีวิตจริง จึงทำให้นักศึกษากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยรูปแบบภาษาอังกฤษแบบปกติที่ใช้การเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

3.3 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังสอนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาสูงกว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งพบผลวิจัยทำนองเดียวกับซึ่งผลการวิจัยที่พบเป็นไปในแนวทางคล้ายกับผลการวิจัยของบุญสม ทับสาย (2550)

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสืบสอบ และการจัดการเรียนรู้ โดยอิงทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชรัมและกลิสัน (Shrumb&Glisan, 2000) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นประสบการณ์ พบว่า การใช้สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียนอย่างฉลาดตามความต้องการด้านการสื่อสารของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถเชื่อมโยงการใช้ภาษากับจินตนาการของผู้เรียน ยิ่งกว่านั้นทักษะทางภาษาต่างๆที่ผู้เรียนนำมาใช้แล้วได้รับความรู้ทางวัฒนธรรม เกิดเป็นความเข้าใจที่ลุ่มลึกยิ่งขึ้นของวิธีการติดต่อสื่อสารที่เกิดขึ้นจริงในโลกภายนอกชั้นเรียน ทำให้นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังสอนสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

4. ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในด้านปัจจัยนำเข้าผลผลิตและกระบวนการ สามารถนำมาอภิปรายผลได้คือ ผลโดยภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.46) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านผลผลิต และด้านกระบวนการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาเข้าใจกระตือรือร้น และสนใจในการเรียนมากขึ้นนอกจากมีพัฒนาการด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่า นักศึกษาได้มีความรู้สึกที่ดี เรียงลำดับคือ 1) ให้ความสำคัญและเปิดโอกาสท่านให้ได้เรียนรู้ภาษา 2) สื่อที่ใช่เหมาะสม และ 3) ครูทำการวัดผลและประเมินผลด้วยการใช้วิธีอื่นๆ นอกเหนือจากการทดสอบ อันเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งจัดแบบเดี่ยว คู่ที่จัดแบบหมุนเวียนกันไป กลุ่มที่คละความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน ให้กับผู้เรียนโดยการใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ที่เริ่มจากประสบการณ์ตามสภาพจริง ฝึกปฏิบัติ สะท้อนคิด สร้างองค์ความรู้

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

ประยุกต์ใช้ วัดและประเมินผล และทบทวน ซึ่งผลการวิจัยที่พบเป็นไปในแนวทางคล้ายกับผลการวิจัยของกรรณิกา แข็งแรง (2549) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการสอนที่ใช้แบบฝึกหัดมีเกมประกอบ ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก เพราะเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งสอดคล้องกับการสรุปของเบียร์ดและวิลสัน (Beard and Wilson, 2002) ที่พบว่าการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ทั้งพบว่า นักศึกษาเข้าใจ กระตือรือร้น และสนใจในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ มากขึ้นนอกจากมีพัฒนาการด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

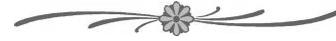
ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการนำรูปแบบไปใช้

ควรส่งเสริมให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้และจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์การสื่อสารในสถานการณ์จริง เนื่องจากรูปแบบที่พัฒนาให้ผลเป็นที่น่าพอใจว่าได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และในบันทึกการเรียนรู้ รูปแบบที่พัฒนาได้ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เข้าใจและสนใจในการเรียนมากขึ้นหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนที่เป็นขั้น ทบทวนด้วยการนำเสนองานจากการได้ใช้ภาษาอังกฤษจริงกับชาวต่างประเทศ นอกเหนือจากการที่ช่วยให้ ความสำคัญและเปิดโอกาสแก่ผู้เรียนในการได้สื่อสารภาษาในชั้นเรียนด้วยประสบการณ์ตามสภาพจริง การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนคิด การสร้างองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ การวัดผลและประเมินผล และกา รทบทวน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

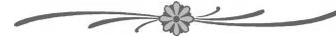
ควรศึกษาถึงสิ่งที่สนับสนุนและโอกาสที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมให้มีความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการฝึกประสบการณ์การสื่อสารในสถานการณ์จริง

บรรณานุกรม

- กรรณิกา แข็งแรง. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ทางด้าน
คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการสอนที่ใช้แบบฝึกหัดมีเกมประกอบ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ทีศนา เขมมณี. (2552). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธง วสุรีย์ . (2546). **การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อการถ่ายโยงทักษะปฏิบัติสำหรับอาชีพ
อุตสาหกรรม.** วิทยานิพนธ์ดุสิตวิทยบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญสม ทับสาย. (2550). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการสืบสอบและการจัดการเรียนรู้ โดยอิงทฤษฎีถ้อย
ความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.**
วิทยานิพนธ์ คศ.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- รัตน์ะ บัวสนธิ์. (2544). **การวิจัยและพัฒนาศึกษา: เอกสารประกอบคำสอน.** พิษณุโลก: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2541). **การพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับวิชาวิธีสอนทั่วไปแบบเน้นกรณี
ตัวอย่างเพื่อส่งเสริมความสามารถของนักศึกษาครูด้านการคิดวิเคราะห์แบบตอบได้ใน
ศาสตร์ทางการสอน.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุสิตวิทยบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิวัฒน์ ชาติติยะมาน. (2546). **การนำเสนอปฏิบัติการทางเลือกของการเรียนการสอนตามสภาพ
จริงในวิชาหลักสูตรและการสอนทั่วไป สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์.** วิทยานิพนธ์
คศ.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- เสกสรร สายสีเสด. (2544). **การพัฒนารูปแบบระบบการเรียนการสอนโดยใช้อินเตอร์เน็ตสำหรับ
สถาบันราชภัฏ.** วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). **การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลัก การ
เรียนรู้ แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา.**
วิทยานิพนธ์ กศ.ด., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

พรรณนพร บุญประเสริฐผล และคณะ

Brookfield, S.D. (1983). **Adult learning**. Adult Education and the Community Milton Keynes
Open University Press.

Kelly, (2007). **The theory of Experiential Learning and ESL**. file:///F: Kelly-David Kolb, htm.
[2007, January 30]

Kolb, D. (1984). **Experiential learning**. Engle wood Cliffs,NJ: Prentice-Hall.

Shrum, J.L.&Glisan, E.W. (2000). **Teacher's handbook: contextualized language instruction**.
Massachusetts: Heinle & Heinle.